

det er netop det, de unge er for Tiden. De unge er netop utaalmodige, fordi vi er inde i en saadan Krise, at det er vanskeligt for Ungdommen at faa fat, og vi ved jo, at den højtærede Finansminister sidder med draget Sværd overfor ethvert Tilskud til Hjælp til at udvikle vore Produktionsmidler og for at skaffe Plads til de mange unge, der venter paa at komme i Arbejde eller i Stilling. Jeg har ganske vist megen Sympati for de gamle, men jeg er ogsaa interesseret i, at der bliver Midler til at faa saadanne Arbejder sat i Gang, at der kan blive Plads for Ungdommen til at tage fat, og jeg tror, vi skal vogte os meget for at skrue de sociale Udgifter saadan op, at de hemmer vor Produktionskraft, hemmer de Virksomheder, der skal skaffe Beskæftigelse til den Ungdom, der saa sandelig venter paa at faa Lov til at gøre sin Indsats.

Vi maa nu imidlertid indenfor Udvalget se at finde en antagelig Form for Forslaget. Der antydedes, hvad man kunde ønske fra Venstres Side, men jeg er ikke saa sikker paa, at det vil være saa heldigt med dette skønsmaessige fra Kommunernes Side. Det kan der jo dog tales nærmere ved om i Udvalget.

Henningsen: Naar Rigsdagen nu for anden Gang er stillet overfor et Lovforslag om midlertidig Brændselshjælp til Aldersrentenydere, er det efter min Mening det bedste Bevis paa, at den vedtagne Aldersrentelovs Satser er for smaa til at sikre de gamle det nødvendige, særlig i Vinterhalvaaret. Jeg kunde have ønsket, at vi i Stedet for en saadan midlertidig Lov allerede nu kunde have vedtaget Ændringer til den bestaaende Aldersrentelov, Ændringer, der vilde have overflødiggjort det her foreliggende Lovforslag. Det er uheldigt med saadanne midlertidige Love, de er vanskelige at administrere, det er vanskeligt for Kommunerne at lægge deres Budgetter. De gamle har maaske købt Brændsel i Sommer ud fra den Betragtning, at det var det eneste mulige for dem. Enkelte Kommuner har maaske benyttet Indenrigsministeriets Cirkulære af 14. September 1923 til maanedlig at tilbageholde en Del af Aldersrenten for at udbetale det til Brændsel under eet, skønt jeg for øvrigt er enig med det ærede Medlem Hr. Holger Larsen i, at der vist ikke er mange, som har gjort det, fordi der intet er at fradrage i de gamles Aldersrente. Men det vilde, som sagt, være bedre, at disse midlertidige Love ophørte, og at vi fik ændret Aldersrenteloven saa-

ledes, at den gav, hvad der var nødvendigt for at sikre de gamle det tilstrækkelige til Livets Ophold. Jeg erkender imidlertid — det vil jeg gerne tilføje —, at det ikke har været muligt for den højtærede Indenrigsminister allerede nu at lade foretage saadanne Ændringer i den gældende Aldersrentelov; thi selv om Ministeren allerede har været færdig med sine Overvejelser, saaledes at et Lovforslag kunde have været fremsat straks ved Samlingens Begyndelse, er jeg klar over, at et saadant Lovforslag om Ændring i den gældende Aldersrentelov ikke vilde kunne vedtages saa tidligt, at Loven kom til at virke i den Vinter, vi gaar i Møde.

Det Lovforslag, der blev vedtaget i Fjor, gik ud paa, at der af Kommunalbestyrelserne kunde ydes et Beløb paa 40 Kr. til Brændselshjælp til de aldersrentenydende, naar to boede sammen, Mand og Hustru, og 30 Kr. til de enligstillede. Opholdskommunen skulde bære samtlige Udgifter, Forsørgelseskommunen skulde ikke yde Refusion og Staten kun deltage i Udgifterne med et Beløb op til 500 000 Kr. Det foreliggende Lovforslag er noget afvigende herfra. Herefter skal der ydes en Brændselshjælp paa 75 Kr., hvor der er Mand og Hustru, og 50 Kr. til enlige Personer. Udgiften er anslaaet til i alt $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Forsørgelseskommunen skal deltage med $\frac{3}{4}$ af Udgifterne og Staten med $\frac{7}{12}$, altsaa ganske efter de sædvanlige Refusionsregler.

Jeg nævner dette, fordi jeg med Glæde har set, at den højtærede Indenrigsminister er gaaet over til ogsaa i denne Lov at indføre de almindelige Refusionsregler. De Refusionsbestemmelser, vi havde i Fjor, var meget uheldige, thi dette, at Opholdskommunen ene skal bære Udgifterne, uden at Forsørgelseskommunen tager Del deri, og uden at Staten deltager med de sædvanlige Beløb, kan medføre, at Udgifterne til Aldersrenteloven overføres fra de bedst stillede Kommuner til de daarligst stillede. Hver Gang vi gaar den Vej, vi gik i Fjor, betyder det, at de daarligst stillede Kommuner bliver endnu daarligere stillet. Hvis der var en Mulighed for at gaa den anden Vej, end vi gik ved den sidst vedtagne Brændselslov, saaledes at de bedre stillede Kommuner kom til at deltage med et større Beløb, forekommer det mig at være rigtigere.

Hvad det anslaaede Beløb: $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr., angaar, vil jeg sige, at selv om det er et ret stort Beløb, er det efter min Opfattelse ikke for stort, set i Forhold til den